

растенията да образуватъ храни, необходимо е топлина и свѣтлина. Презъ зимата особено, топлина нѣма. Но това не е главната причина, по която растенията заспиватъ наесень. Нѣ че тѣхнитѣ нѣжни листа не биха могли да се приспособятъ да траятъ и презъ зимата, както напримѣръ го правятъ иглолистнитѣ дървета и частъ отъ тревата. Презъ зимата обаче настава друга опасностъ. Почвата тогава замръзва, въ нея нѣма толкова вода, не може да става движение на солитѣ; коренитѣ, поради студа, извличатъ много по-малко отъ тая вода. Какво би станало, ако горе надъ почвата стоеха широкитѣ листа по растението? То би изпарявало и презъ зимния сезонъ толкова вода, колкото презъ лѣтния, тъй като и вѣтърътъ изсушава както слънцето. Но понеже растенията нѣма откъде да набавятъ тая вода, тѣ биха изсъхнали съвсемъ и умрѣли. За да се спасятъ отъ тая смъртъ, тѣ заспиватъ и почти не живѣятъ презъ това време, докато трае опасността: не обработватъ храни, като се поддържатъ отъ запаситѣ си, дишатъ съвсемъ слабо. Какъ се справятъ съ тая зимна опасностъ растенията? Дърветата хвърлятъ своитѣ широки повърхнини (листата), а други растения като житото, кокичето и други цвѣтя, сж се приспособили да живѣятъ само една година надъ земята; презъ зимата тѣ стоятъ отдолу, въ луковичкитѣ си, въ коренището или въ посѣтитѣ семена. Отъ тѣхъ напролѣтъ подематъ наново и изцѣло своя животъ.

Напролѣтъ възстановяването не става изведнѣжъ. Още презъ есенята по клонитѣ на дърветата или въ луковичкитѣ сж се образували спящи пжпки. Едни отъ дървеснитѣ пжпки развиватъ нови клончета и листа, другитѣ развиватъ цвѣтове. Вжтре въ пжпкитѣ бждещитѣ листца, още съвсемъ малки, стоятъ свити и напролѣтъ бързо избухватъ.

Тѣй живѣятъ растенията, на прекжсвания, на периоди.